

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ἀγάπη μου, δὲν ἔρχεται κανένα
ποίημ' ἀπόψε, στή θολή ματιά μου
ὄνειρο θεϊκὸ νὰ δείξῃ ἔσένα.

Κάθουμαι στή φτωγὴ τὴν κάμαρά μου
μὲ τὸ σκοτάδι, — ἡ λάμπα μου ἔχει σβύσει —
καὶ συλλογιέμαι τὴν κακομοιριά μου...

Ἡ Ἐμπνευση ἂν ἐρχόταν, καθὼς βρούση
τὸ τραγούδι θ' ἀνάβλυζεν ἐντὸς μου,
κι ὅλα τὰ γύρω θ' ἄχ' ἔξωραΐση.

Σὰ σὲ μαγεία κι ὁ μαῦρος στοχασμὸς μου
θ' ἀνάβλεπε τὸ φῶς, σ' ἥλιους κι ἀστέρια
φαντασμογορικῶς κ' ἔκπαγλου κόσμου!

... Ἀλί! τώρα σταυρώνω τὰ δύο χέρια
καὶ μένω σιωπηλός, σὰν ἔρμος σπίτι
πὺρ χελιδόνια δὲ γνωρίζει ταίρια.

Καὶ σὰ μικρὸ παιδάκι, — ἀπ' τὸ μαγνήτη
τῶν ματιῶν τῆς μητέρας γοητεμένο
λαγοκοιμᾶται στή θερμὴ του κοίτη!

Ἄν μακρυνθῇ ἡ μητέρ' ἀλαλιασμένο
πετιέται ὀρθὸ καὶ σκούζει ἀπελπισμένα, —
Ξεσπάζει ἡ ἀδυναμία μου, καὶ μένω

χωρὶς ἐγωῖσμὸ νὰ κλαίω γιὰ σένα.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΑΛΙΘΕΡΣΗΣ